

[Arbejdsministeren.]

herom. Hertil vil jeg gerne sige, at en af grundene — men ikke den eneste grund — til, at vi foreslår bestemmelsen ændret, er, at de nuværende regler ikke er i overensstemmelse med ILO. Jeg er helt med på, at vi kan diskutere det nærmere i udvalget; der er ingen grund til at tage en lang diskussion om det her. Hr. Robert Christensen sagde: risikerer vi nu ikke, at det bliver lettere at gennemføre punktstrejker osv., når vi ændrer disse konfliktregler? Det kan jeg ikke se der er nogen særlig grund til at frygte. Det, der er tale om her, er jo, at man afskaffer regler, som uden rimelig grund kan gå ud over mennesker, som hverken har lod eller del i en konflikt på en virksomhed.

Hr. Arne Larsen rejser spørgsmålet om de 65 pct. Jeg er ikke sikker på, at reglen nogen sinde har haft nogen praktisk betydning; der er altså tale om en sikkerhedsventil. Mig bekendt har den ikke nogen sinde været bragt i anvendelse.

Må jeg vende tilbage til hr. Robert Christensen, der mente, at det var konstateret, at en større erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med arbejdsløshed skulle have hæmmet mobiliteten. Jeg vil gerne sige, at det er der ikke ført noget bevis for. Jeg tror ikke personlig på det. Det er jo rigtigt, som hr. Robert Christensen siger, at har man haft en høj løn, er man betænkelig ved at tage arbejde et andet sted, hvor man får en væsentligt lavere aflønning. Det vil man under alle omstændigheder være. Det var man også, da man havde en ringere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Men indtil nu kan jeg ikke se at der er sket noget, som indebærer, at man kan konstatere, at der har været tale om en hæmmet mobilitet i forbindelse med de højere satser.

Hr. Elmholt og hr. Robert Christensen var inde på det, at vi simpelt hen var nødsaget til at forhøje de mobilitetsfremmende ydelser, fordi vi havde gennemført de forbedringer af satserne. Her vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der dels er tale om en ajourføring, og dels er der tale om, synes jeg selv, fornuftige reguleringer. Endelig var det bestemt, før vi vedtog noget om at forhøje satserne, så forslaget var under alle omstændigheder kommet og hænger ikke sammen med de forbedrede understøttelses-satser.

Skattetrækket ved understøttelse drøftede vi jo meget grundigt sidst, og vi kan godt tage en ny drøftelse i udvalget om det. Jeg mener, at det, der i sidste omgang blev forhandlet mellem finansminister, kildeskattedirektorat og arbejdsløsheds-kasserne, var der tilslutning til i udvalget, da vi behandlede det sidst. Men det er klart, at der må ske reguleringer hen ad vejen, og det forstår jeg også man er indstillet på.

Hr. Elmholt var inde på spørgsmålet om bedre kontakt mellem arbejdsformidlingen og de arbejdssøgende og nævnte de nye fremmødereger, som jo ikke er trådt i kraft endnu, men som hænger sammen med den regionalisering, som er under forberedelse i øjeblikket. Nu er det jo ikke den eneste regel; der er andre regler, afhængige af de forskellige gruppers særlige vilkår på arbejdsmarkedet. Jeg mener, det er langt, langt vigtigere, at arbejdsformidlingskontorerne beskæftiger sig med et virkelig aktivt og effektivt arbejde for at sikre den enkelte arbejdssøgende det job, han eller hun har et særligt behov for, fremfor en kontrol, som vel nok kan have en vis værdi, men hvis man har nogle tusinde arbejdsløse og kun er i stand til at anvise arbejde måske til 10, så er det ikke noget, som jeg mener man i højere grad end nødvendigt bør bruge tiden til. Man må i langt højere grad udføre et virkeligt formidlingsarbejde og arbejde med løsningen af de andre opgaver, som skal varetages af arbejdsformidlingskontorerne.

Hr. Arne Larsen var lidt utilfreds med, at forhøjelsen i forbindelse med dobbelt husførelse kun skulle gælde for 6 måneder. Nu er det i de 6 måneder, det er særlig belastende; derfor har man i landsarbejdsnævnet været enig om at begrænse det til de 6 måneder. Det er vel også sådan i vid udstrækning, at den dobbelte husførelse kun strækker sig over en periode op til disse 6 måneder.

Spørgsmålet om lærlingenes medlemskab kan vi godt drøfte nærmere i udvalget.

Jeg skal ikke gå ind på de mere historiske betragtninger omkring arbejdsformidlingen og den kritik, der har været fremme. Jeg vil gerne sige, at der er kommet nye regler. Man er ikke forpligtet til at tage anvist arbejde til underbetaling, og det er der kommet nye regler frem om. Der er også fastsat nye regler vedrørende fjernanvisning